

7

למית המקים הכורס, כמו נ"ל וחבריו וכן, וכמה נצרות שבו על ראשיו, בדורות קדומים, ואנחנו סבלנו כל אלה, ומאמנו לבנות לא סרנו, ואח"כ היו המלכים והמשלים מוצים, וכמיהו למצא בחסדם לקיים תורתנו, קמו הפילוסופים אריסטו וחבריו, למגר ספרים בויכוח לבעיל דופי באמונת הכורס, ולכחיש כנסים וכפלאות, ובכל אלה אנהו מחזיקים באמונתו, חס כונת כפסוק, כל כלי יוצר היינו הראשונים שקמו בכלי זינס נגד הכורס, עליך לא יאלה, וכל לבון תקום אחך למשפט, הם הפילוסופים שנאו אחך במשפט בויכוח לכחיש כל דבר שאין סבב מסכים, את כל חרשי, ואחם תקום באמונת הכורס, שזוא מגדל עז ומחסר ומסחר מן הכל, ואחר אח"כ באיז נבזר נבדנו על כל אלה, את רוצו על הכורס זאת הכורס אשר הם משם, נחלת עבדי כ', באמונת כזאת היא למ נחלת מורד-אבותינו, לא מזר החקירס וכשכל, שיבוא מחקר אחר ויסחו מק : צ ויסכל שכל זה, רק יאל לנו נחלש שאינן פוסקת נחלת-הי כ', ולדקתם מכ שמינו יסדי סגילש שעמדו על הדבר, כמו אברסס אבינו, וכדומה כוא מאמו נאום כ' שיקב"ס פתח להם שער אורס לכשכיל דברים שאין שכל סכניי משיג :

ואבותינו נלחמם מאדן מלרים, וקילו הכורס כמס ראוכל במופת, דברים שלמעלה מן כסבב, קריעת ים סוף לגאים, וכל מופתי כמן ומופתי סר סיני, כמס השינו מכ שכשינו, וכמס היו יכולים לומר זה אלי ואנוכו אלי ממש, ואנחנו נוכל לעמר אלכי אבי וארוממנו, מרומם יוצר מכל ברכה וחכלה :

ועקר כל אמונה כבורא, שזוא ברא כל כרנונו, וכוא משגית חזיד, ומשלים שער לעושי רצונו, ונפרע מעובדי רצונו, וכל מכ שנעשה הכל כוא ככשנחתו, וכוא שנתן לנו הכורס נפשינו לעיני כל ישראל, וזכ למשם צ"פ, וממשס נמסר הדבר עד כניס לחכמי המשל' וכנמ', וכל דברי כנמ' כאלו ילאו מסכדריך גדולכ בלשכת כניס, וכמפקפק בשום דין מדיני הכורס שנקבשו כנמרא, כוא כופר בתורת משה, שאמר לנו פ"פ הכורס אשר יורוך, וכל כדברים האלה יסיו חמיד נגד עיניכם, ועל לבכם, ובזכ נחם נחצות בנושם כ', אפי' אם לא נלמד שום נסחרות, וכלאי שחכס לסכין כנגלות ולקיים כמלות פ"פ פשוטיהן, ואומר אלי עלינו כדור כז, כאלס עץ השדה, ואנחנו כלי עץ ופשוטיהן כסורי' ומקובליהן כמאלי' במחשבת פינול, וכעובד' ים בינינו כח ששכחי לבי, אלו עוצרים על כל פיניות כנחורס, ודומה לשלור שחצו קשה חייבי כריחות, וכח כעושים כל ימיכם כחגים, וממלאים כריסם בכל מיני מפדנים חזיד ומשלו כדבר כמחוק לחך, ועל שמיס אלי אימר, כי כל שאלר וכל דכש לא תקטירו ממנו אשכ לכ' :

וישורשי כל כוא כלאמונ כסורס, לדעת כי אם כיות שאין אס יודעים טעם כמלות, ואין אס רשאים לחקור אחרי טעמי כמלות וכוכ זכיר במלכ קלב ככחמורס, כי אין אנו משגינס כמס רב כחם של כמלות קלב למעלה כעליונים, וכל כמורס וכמלות לורך גנוס כס, וכפרט לימוד הכורס, כל דיבור ודיבור שושב רושב למעלה, תאמר כלוא כל מוללות כפס כמס נשמיים, ואך יעשו רושב כרוחני, כי אחרי שכן כוכ כבורא, רצונו שושב רושב למעלה, ולכן כמות וכחיים ביד כלשון, וגם קיום כמלות אף שנעשים פ"י כלים גשמיים אברי האדם, ככל שושב רושב למעלה, וכנס כקרבנות יוכיחו, כאשר אמרנו למעלה, ורנינו כגדול כרמב"ס בספר המורס רלכ לכתחכס כז, ואמר כי טעם כקרבנות, כי כיו במלרים לכוטים אחר פ"ג, וכיו רגילים לכקריב לפ"ג, ואם כ' כמחן חורס מושך ידיסם לגמרי מן כקרבנות, לא כיו מקבלים, כי ככר סורגל דעמסם כי סקרבנות מקריבים האדם לאלקיו, ולכן כדי למנעם מלכקריב לשעירים, נחן כקב"ס ללס כקרבנות שיקריס לשמיים, וכרמב"ן כשיעו עליו כשוכס נלחם מאל, ומכ יענס כרמב"ס לשור כקריב ארס כראשון כיום שנכרל, ונתקבל כרלון לפי כקב"ס כדכתיב

אלקים כמס אדע כי אירכנס, ופירש"י שאל! באיז זכות יתקיימו כס, וכשינו כ' קח לי עגל משילשם וגו' בזכות סקרבנות : **ורגה** ים נדקדק מדוע דוקא בזכות כקרבנות, וכלה ים לנו חורס ומלות ככסונות לנו בכל מקום, ואומר אלי שאין לך דבר רחוק מסכל האנושי ממלות הכורס כמו כקרבנות, כי כלא למעלה אין סס לא אכילס ולא שמי' ולא ריח ולא שום דבר ממדות האלס כלאנושיות, ולכן אין כזס חפיתס כשכל כלל, וכעיקר כוא כלאמונ, כי כוא אחר ויסי כוא לזכ ויעצור, ואם כטעם ועלם מאחתו, ובזכ אורכר לנו שלא לעממיק דעתנו בחקירות כדבר כנוגע כעסק כלאמונ, וכל דברי כמחקרים כזכ יכיו מבני עמנו לו מאיז טס שיסיס כזכ ככל ככלים כדבר שאין שכל האנושי משיג, ועקר ככל כוא כלאמיס לא כשכל וכחקירה, ואברסס אבינו שסיס ראש כמחקרים, וכחקירתו עמד על כלאמונ לא קס כמוכו, וגם כוא לא כיו משיג כזכ, ואמנס ככל לטכר כסייעים אוחו, ואברסס ככחיל לתח על לבו : תמלס כגלילים שכיו עובדים בימים כסם מדעתו, וככחיל לחקור כגליל, וכקב"ס נגלס עליו, ועמד לו למחור כשכלו אפילו כדברים שאין שכל האדם משיג בטבע, אכל מן אברסס ואיך אי אפשר לחקור כי יפלא משכל האנושי, וכל דכריסס כזכ אין ללס קיום זכ כונס חס כורס, ואם פ"י כחקירה יחורץ ללס דבר אחר, יכחדסו ללס נגד זכ ככנס וככנס, ועקר ככל כוא כלאמונ, וכן באברסס כוא אומר וכאמך כס' יחשכס לו לדקס, ובכחותינו כמלרים נאמר ויאמן כעס, ושורס תורתנו כוא כלאמונ, כמס שקבלו מאבותינו לא לייך כחקירות, ועל כחקירות אי אומר כמוקם כשאל, ככנס יורדים לדיוטא ככתחורס כשכאל, ולא יכר נחצות בנושם כ' לעולם, לא כחיכס ולא אחרי מוחס :

ולכן אחי ורעי, שטעו אלי וסחי נפכס, וכלל אחר ואחר מכס אלי אומר למוכ, ירל אס כ' בני ומלך, ועס שומס אל כחערב כי פחלס יקום אידס ופיד שמיס מי יודע, אי מוכיר כחקיינו ירל אס כ' ומלך, לעשות רלון מלכנו ירל, אכל כזכר מאל מאל ירל אס כ', כי מחוך כמרנינו עממס כלשון, כרל לקרות כ"כ כספרים שאינס מועילים כלשון, רק חוקרי חקירות באמונ וכחורס, ועייכ יעלס טינא ח"י בלבכס כעסק כלאמונ, כי כל מי שמדבר וכוכס דברים כעסק כלאמונ, עפ"י כשכל אינו אלא גורס, וכורס ככל כוא כלאמונ, מורשס מאבותינו כקדושים מאברסס אבינו ראש כמאמינים, ויוצר מוז עפ"י חורס מכס מפי כ' תחי' בלבכס חומס כנגכ, ואם שומס סס ככוללים אחרי פירות לבס, ומכרסרים ומחככים כשכלס כעכור לכחשיך דח כורס, יכיו יכודים לו מאיז אומס שיכיס כסופרים ככשכח כפרסית על כל דרכי איס, וכסופרים כנחיתס כמורס וכנפללות וגסיס נגד כטבע, ואומרים שאין דח נהינס מכבורא, עס אלו אל כחערב, וכנס כעובד' נחברו בן בני עמנו כחות שומס כסוים, לא רלי זכ כרלי זכ, כלכ ככוכ ככס דרכס לכויך כלאמונ כסלימס, ועל ככחות אלו כזכיר שלמס עס שומס אל כחערב, כי פחלס יקום אידס ופיד שמיס מי יודע, רוצו לככחות שומס לרעס. ואנחנו עס כ' אלס חייבים למסור נפשינו על תורתנו כקדושה, כן חורס שככח וכן חורס שנע"פ, וכל מכ שאלו מוכרסס מפי כנמרא לייך להיות שוכ אלונו כמו דבר ככחוב כעשרת כדכרות, ואס אלו ככחות מלעניגט עלינו לא אכפת לנו ואנחנו נלך כשס כ' בדרך אשר דרסו כ כריף וכרמב"ס וכרל"ש וכעלי חיס', אשר כלכו בדרך כהלמוד וגונס לנו, ולא ס כ ללס עסק כנסחרות, וזכו לחיי עומס ועקר ככל כלאמונ :

ורבינו כגדול כרמב"ס כאלגרת שלו כחמורס, אשר ככס וכזכיר למסור נפשו על כדח, ככב פירוש כפסוק, כל כלי יוצר עליך לא יאלה וכל לשון תקום אחך למשפט חרשי, זאת נחלת עבדי כ' כ', ופ"י כרבינו, כי כמס כרפתקאות עדו עלינו, לסדית אוחו מן כדס, וממחלס כיו מוכלים רבשים, וקמו ככלי זין נגד כמורס,